

fremgaar af de Herrers Utringer, Alle ere enige om at gjøre vort Ydreste for, at dette Produkt i Virkeligheden skal fremtræde for, hvad det er, og naar vi saa fra Talere paa den anden Side, der mulig have en lidt anden Opfattelse af denne Sag, høre, at § 6 betyder det Samme som, at der ikke mere kan produceres Kunstsmør her i Landet, saa kan man, om man ikke vil gaa saa vidt, dog gjerne indbefomme os saa Meget, at vi kunne blive enige paa det Grundlag, som Lovforslagets § 7 afgiver. Nu siger det ærede Medlem fra Høstebro, at naar det kun gaar ud over Konkurrencen, saa burde det heller ikke finde Sted. Ja, det er jeg nu ikke fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Jeg er vis paa, at de dygtige og oplyste Ordførere, som navnlig Arbejderne have her i Landet, ere for mange, mange Aar siden blevne flogne paa, at den frie Konkurrence ikke er Noget, hvis Udvikling de bør længes saa meget efter. Det forekommer mig, at naar vi staa i et Land som Danmark, hvor Hovederhvervet er og i en uoverskuelig Fremtid vil vedblive at være Agerbruget, og hvor Forholdet derfor er saaledes, at, naar Agerbruget er daarligt, gaar det ogsaa daarligt for de andre Næringsveie — og det nok skal vise sig her som paa alle andre Omraader, at de, det først gaar ud over, det er Smaaafolk — saa siger jeg, at dersom der kommer en Situation, hvor Landets Hovederhvervsstille staar i Fare, vil jeg dog for mit Vedkommende ikke undse mig for at være med til at værne om, at denne Hovederhvervsstille ikke tager Stade, saa at hele Befolkningen, navnlig Smaaafolk, i dette Land kommer til at lide derunder. Vi have fra Landbosstandens Side været med til at ofre Millioner paa, at Kunst og Industri kunde trives her i Landet — de have ikke kunnet trives paa anden Maade, og vi Andre have derfor maattet hjælpe dem paa den ene eller den anden Maade. Her var maasse dog Forhold, hvor Konkurrencen med Nette kunde anvendes, men overfor Noget, der i den Grad som Landbruget er Landets Hovederhvervsstille, er Hovedbæreren af hele den materielle Udvikling her i Landet, forekommer det mig, at det er den naturligte og korrekte Thing af Verden, at vi, der sidde her i Salen, først og fremmest ere henviste til, hvis denne Hovederhvervsstille er i Fare, da efter bedste Evne at værne derom. Nei, der er tre Faktorer, som her optræde. Der er paa den ene Side dem, der bruge Smør, dernæst dem, der lave Smør, og endelig nogle Fabrikanter, der lave Kunstsmør (Afbrydelse). Jo, det forekommer mig,

at vi ogsaa skulle se paa den Side af Sagen. Hvis vi vedtage dette Lovforslag i en saadan Stikfælse, at det praktiste Resultat deraf vil blive, at hermed ophører Fabrikationen af Kunstsmør, forekommer det mig rimeligt og billigt, at de Fabrikanter, der findes her i Landet, fik en Erstatning; det vilde være uretsfærdigt og ubilligt mod disse Enkeltmænd ikke at gjøre det. Men naar vi beholde Loven i det Væsentlige, som den er, uden at gaa ind paa § 6, kan der jo godt fortsættes med Fabrikationen; men skulde det virkelig være nødvendigt for hele Samfundet, at vi blive ved at aabne Leilighed til, at man, uagtet disse Bestemmelser, kan fortsætte med Forsalfkningen, saaledes at der bydes Folk en Vare, om hvilken de ikke vide, hvad den er? Thi det er en af de største Anbefalinger, de Herrer vide at sige om dette Kunstsmør, at det ikke er muligt for almindelige Folk at kjende Forskjel paa almindeligt Smør og Kunstsmør. Derfor er der ogsaa fra Landbrugets Side særlig blevet arbejdet med denne Sag for Die i Løbet af Sommeren.

Der har i Mai Maaned — tror jeg nok det var — i Aarhus været afholdt en Formandskonference af Formændene for samtlige Landbosforeninger i Sjælland, og der blev de forskjellige Ting taget op, som man mente kunde bidrage til at gavne Landbruget, og disse Ting bleve overdragne til de forskjellige Formænd, og der blev nedsat Udvalg til Behandling af disse forskjellige Spørgsmaal. Der blev da nedsat et Udvalg, der blandt andet behandlede Sagen om Kunstsmør, bestaaende af Godsseier Bøch til Engelskholm og B. Bøjsen, Gjedved, og de afgav til Delegeretmødet i Slutningen af September Maaned en Betænkning over, hvorledes de mente, at denne Sag skulde gribes an. Med den ærede Formands Tillæbelse maa jeg maasse oplæse et Par Linier af denne Betænkning, der lyder saaledes: „Til denne Klasse af Produkter hører først alle Slags Fedtvarer (med Undtagelse af amerikansk Fedt, som man af Hensyn til Arbejdsklassen dog ikke ønsker at fordyre). Prisen paa disse Varer kan ikke forhøjes ved Bestatning. Smidlertid vilde det være i høj Grad ønskeligt, om det maatte lykkes at finde en Form, hvorunder et Forbud mod eller en skarp Kontrol med Ind- og Udførsel af Kunstsmør samtidig med en stærk Begrænsning af Produktionen heraf i Landet o. s. v.“ Den Betænkning, hvori disse Linier fremkom . . . (Tauber: Læs videre!) . . . „virkelig kunde sikre vort Smørs gode Renomme paa Verdensmarkedet“ — ja, det er soleklart, at det gjælder om at sikre os det gode Renomme paa Verdensmarkedet, og det vilde vi bidrage